

Auca de Jacint Verdaguer (1845-1902)

Folgueroles

Ubicació

Comarca: Osona
Alçada: 551 m.s.n.m

Coordenades:

Latitud: 41.9386
Longitud: 2.31849
UTM Est (X): 443505
UTM Nord (Y): 4643184

Classificació

Número de fitxa 08083 - 164
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Any 1988
Autoria de l'element: Joan Vilamala (text) i Josep Casadevall (il·lustracions)
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Cultural
Titularitat Pública
Fitxes associades:
[Casa Museu Verdaguer](#)
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dl., 21/03/2022 - 18:03

Descripció

"AUCA DE JACINT VERDAGUER (1845-1902)

L'home de la Renaixença que mereix més coneixença

Un disset de maig ve al món, Verdaguer, mira per on! / Al poblet de Folgueroles, on aprèn les beceroles / Es un noi dels més trapelles, que organitza Caramelles / Amb sa mare, dalt l'ermita, sent la Musa que l'invita / I un bon dia, fet i dit!, se'n va a Vic tot decidit / On s'expliquen en llatí, que li costa de pair / Hi llegeix a gavadals, autors clàssics immortals / Fa amistat amb en Collell, un vailet lletrut com ell / A can Tona com treballa, amb els grans i amb la quitxalla! / Fins que no sent cantar el gall, no abandona el seu treball / A vint anys als Jocs Florals, obté èxits triomfals / S'hi presenta amb barretina; més d'un galtaplè rondina / Al Desmai, amants de l'art, amb ell funden un esbart / En un any de mil temperis, Mistral diu: "Marcel.lus eris" / Primer, missa vol cantar, entre un dolmen i un altar / A Vinyoles, de vicari, versos fa i passa el rosari / Fins a perdre-hi la salut, i el llorer li queda eixut / El doctor li recomana, que s'embarqui vers l'Havana / I renoi que bé li va, quin remei el viatjar! / Car «L'Atlàntida» s'ho val, pel que té de genial / Se'ns hi narra sàviament, la dissort d'un continent / Que encoratja el gran Colom, a volar fins al Nou Món / Dedicada va al Marquès, que al palau amb goig l'ha pres / De moment tot li va bé, fa de clergue i d'almoïner / I escriu rims característics, com «Idil.lis i cants místics» / O com l'oda «A Barcelona», que l'Ajuntament pregona / Viatjant per tot Europa, amb Don Güell esmorza i sopa / Al costat de grans prohoms, també es queixa al rei Alfons / Quan publiqui «Canigó», causarà admiració / Hi relata amb molt d'estil, l'aventura de Gentil / Heroi mític català, que amb els moros guerrejà / A Ripoll rep de Morgades, les més fortes abraçades / De la terra enamorat, escriu «Pàtria» i «Montserrat» / Mes la lira ja no aguanta, en tornar de Terra Santa / I ara l'home se'ns despista, se les dóna d'exorcista / La Duran amb dues filles, fica el nas a Can Comillas / El Marquès al Bisbe crida, i preparen la sortida / Disgustat per l'embolic, va a la Gleva, prop de Vic / Per posar remei al dany, escriu «Roser de tot l'any» / Que se'n torni amb les Duran, un escàndol ho creuran / "A divinis" l'ha suspès, Don Morgades i ell, ofès, / «En defensa pròpia» escriu, on ens conta com no viu / Penitent i solitari, ha collit «Flors del Calvari» / A la fi el Bisbe el perdona, i diu missa a Barcelona / Però a Betlem ja no és qui era, ni en ple bosc, a Vallvidrera / On morí el 1902, sense un ral, tuberculós / D'ell ens queda un gran record: una llengua que no mor / Per això som i volem ser, molts Amics de Verdaguer!".

Bibliografia

Conèixer Verdaguer. Folgueroles: Casa Museu Verdaguer, 1995.

Enllaços d'interès:

<https://auques.cat/textos.php?auca=verdaguer>

